

Спорт у Војсци Србије

НА ПУТУ УСПЕХА

Војна спортска надметања прилика су за показивање достигнутог нивоа војних вештина, снаге, патриотизма и способности да се на спортском бојном пољу победи и „са штитом” попне на победничко постоље. Иако међу екипама с релативно малим бројем такмичара, Војска Србије на међународним војним спортским надметањима последњих година постиже све боље резултате, док војни спортисти на републичким такмичењима у атлетици, стрељаштву из малокалибарског оружја, оријентирингу и борилачким спортовима готово редовно освајају најсјајније медаље. Развојем спорта у војсци подиже се способност јединица и састава за извршење задатака из све три мисије Војске Србије, а спортска надметања у систему одбране имају значајну улогу у популаризацији и омасовљењу спорта и развијању победничког духа.

Пише Душан ГЛИШИЋ

Само ове године спортисти Министарства одбране и Војске Србије учествовали су на више од 20 спортских манифестација у земљи и иностранству, на којима су, готово без изузетка, освајали једно од прва три места. На победничка постоља пели су се српски војни атлетичари, џудисти, каратисти, стрелци, триатлонци, такмичари у оријентирингу, рвачи, падобранци... Углед Србије и кад је реч о војном спорту расте из године у годину, што је резултат упорног и квалитетног рада на јачању физичке обуке и спортског духа у јединицама Војске Србије, посебно од учлањења у ЦИСМ (Међународни савет за војне спортове) 2003. године. Последњих 16 година припадници Министарства одбране и Војске Србије, посебно они ангажовани у развоју војног спорта, а тиме и

на јачању физичке обуке у јединицама, значајно су унапредили своја искуства не само у организацији спортског живота већ и аргументовању чињенице да је физичка припремљеност један од најважнијих предуслова ефикасне и успешне борбене обуке припадника војске.

Да је ефикасна физичка припрема предуслов повећања „оперативних способности” бораца знали су још у античко доба, када су спортске игре биле повод за прекид свих, тада бројних оружаних сукоба. Спорт је тако постао разлог постизања краткотрајних примирја, током којих су, уместо на бојном пољу, своју снагу, вештине и храброст, зарађене стране доказивале на спортским теренима. Бити држи, храбрији, вештији, јачи био је циљ сваког борца који је, за тих неколико спортских дана или недеља, по-

стајао такмичар одан својој јединици, својој застави и земљи. Тако су настале Олимпијске игре античке Грчке, тако се развио међународни спорт и тако је, на крају крајева, изникао и војни спорт.

СПОРТСКА БОРИЛИШТА УМЕСТО БОЈНОГ ПОЉА

Обновљене Олимпијске игре убрзо су постале „бојно поље” на ком су ратници другачијег кова, уместо крви, за своју земљу проливали зној, добивши прилику да се, после једне изгубљене битке, после једног не тако кобног и непоправљивог пораза боље припремљени, поново такмиче и освајају победе. Војници су убрзо постали део готово свих спортских надметања. Најпре оних „војничких” у стрељаштву и борилачким вештинама, а затим у атлетици, гимнастици, па и екипним спортовима, попут одбојке, кошарке, фудбала... Тим је, уосталом, незаобилазни део војне организације, у којој колективни дух има значајну предност над индивидуалношћу. Почетком овог века војни спорт постаје све видљивији и у међународним оквирима. Обухватајући физичку обуку припадника војске, постао је предуслов унапређења тимске изграђености и укупне борбене способности појединца и јединице, а његов циљ – остварење што бољих резултата на такмичењу. Често се за спортисте каже да не побеђују противника, већ саме себе. Бити све бољи и све успешнији из такмичења у такмичење постао је мото спортисте, како цивилног, тако и војног. Пораз противника, у новим условима, може се сматрати „коллатералном штетом” борбе са самим собом. У војне спортове убрајају се, најпре, типично војне дисциплине и вештине, или спортови с војном димензијом, попут вишебоја, оријентиринга, биатлона и триатлона, стрељаштва, мачевања, падобранства... Касније, на војним такмичењима све је више спортских дисциплина, јер се у савременим војскама упражњавају сви, или готово сви, како појединачни, тако и колективни спортови.

– Нама у Војсци Србије спорт је веома важан – нагласио је министар одбране Александар Вулин, промовишући Спортску јединицу Одељења за спорт Универзитета одбране на Десетом ЦИСМ летњем тренинг кампу на Копаонику, почетком августа. – Слобода, независност, понос наше нације, али и породичне вредности какве су здрав живот и спорт, чине Војску Србије. Зато је нама спорт веома важан, он је једна од темељних вредности које чине разлику између доброг и лошег војника. Спорт нас учи за које вредности морамо да се боримо. То су колективни дух, верност тиму, верност застави, спремност да се жртвујеш за друга, да учиниш све да би твоја земља, нација и војска били поносни на тебе. Зато смо формирали Спортску јединицу Војске Србије. Да бисмо окупили наше најбоље припаднике, али и да бисмо спортистима из наше земље дали прилику да нас нечему науче, да им помогнемо да своју професионалну каријеру заврше као припадници Војске. Оно што је најбоље, најквалитетније, најхрабрије и највредније мора бити део Војске Србије, истакао је министар Вулин и додао да српски народ и Војска Србије увек иду на победу и прво место.

УВЕК СЕ ОЧЕКУЈУ ПОБЕДЕ

Тако је спорт постао оруђе којим се не само савлађује противник већ и развија и јача пријатељство, формира победнички дух и показује снага војске ван бојног поља. Војна спортска надметања су временом постала прилика за показивање достигнутог нивоа војних вештина, снаге, патриотизма и способности да се на спортском бојном пољу победи и „са штитом” попне на победничко постоље. Иако међу екипама с релативно малим бројем такмичара, Војска Србије на међународним војним спортским надметањима последњих година постиже све боље резултате, док војни спортисти на републичким такмичењима у атлетици, стрељаштву из малокалибарског оружја, оријентирингу и борилачким спортовима готово

СРБИЈА НА ПРВИМ ВОЈНИМ СПОРТСКИМ ИГРАМА

Говорећи о развоју војног спорта, или спорта у војсци, потпуковник др Драган Тодоров каже да је идеја о војном спорту успешно материјализована 1919. године, на првој међународној војној спортској приредби у Паризу. Такмичења су организована у атлетици, стрељаштву, пливању, мачевању, фудбалу, рагбију, бејзболу, ватерполу, бацању бомбе, јахању, тенису, веслању, боксу и рвању. На тим војним играма надметали су се војници са пет континената, из 18 земаља, међу којима је била и Србија.

– Најпре као Краљевина (1912. године), а потом и као Република (почев од 2003, након учлањења у ЦИСМ), Србија је остварила значајан помак на плану међународне војне спортске сарадње у региону Балкана и шире. Усклађивање војних знања и способности са спортским вештинама започео је, почетком прошлог века, дивизијски генерал Светомир Ђукић, који је олимпијски спорт у Србији „увео на војна врата”, а наставили су официри Војске Србије, сто година касније, ангажовањем како у цивилном, тако и у војном сектору олимпијског спорта. Символика је не само у томе што су официри у оба наведена периода били главна потпора развоја спорта у друштву већ и у томе што су учествовали у програмима Олимпијских игара (1912. године у Стокхолму и 2008. године у Пекингу), каже потпуковник др Тодоров. Ове године спортисти Војске Србије остварили су велики успех на Светском купу у стрељаштву у Рио де Жанеиру и 11. ЦИСМ фудбал купу у Скопљу. Војна репрезентација у маратону освојила је сребрну медаљу на 50. светском војном првенству у Либану, а чудо репрезентација Министарства одбране и Војске Србије освојила је три медаље на 38. светском војном првенству у Бразилу. Репрезентација Војске Србије учествовала је и на 42. ЦИСМ Светском војном првенству у падобранству у Мађарској...

Прошле године је донето неколико кључних одлука које омогућавају развој спорта у Војсци, од школској и универзитетској, аматерској, полупрофесионалној и професионалној, па све до врхунској. Основни циљ је развијање такмичарског духа и психофизичких способности појединца, али и допринос развоју оперативних и функционалних способности јединица.

редовно освајају најсјајније медаље. По повратку спортске делегације Војске Србије са Светских војних игара недавно одржаних у Кини, министар Вулин је истакао да су од наших спортиста тражили само једно – да дају све од себе.

– Поред ових медаља које сте довели, ја сам захвалан и због оборених рекорда Војске и постигнутих личних рекорда, који потврђују да сте дали све од себе, да сте победили себе. То је суштина спорта, то је суштина наше војске. Војска Србије увек иде на победу. Војска Србије се такмичи с целим светом, али и са собом. Кад по-

бедимо себе, победили смо цео свет. Ви сте се такмичили са светским рекордерима, са светским првацима на војном спортском такмичењу које ни по чему не заостаје за цивилним светским првенствима. У Кину смо послали најбоље представнике својих дисциплина у Србији, рекао је министар Вулин и поручио да од спортских представника Војске очекује да постижу успех и у наредном периоду, а Војска ће наставити да улаже у спорт и проширује спортске активности.

Истичући да се развојем спорта у војсци подиже способност јединица и састава за извршење задатака из све три мисије Војске Србије, начелник Генералштаба генерал Милан Мојсиловић је на отварању овогодишњег Седмог спортског првенства Војске Србије нагласио да спортска надметања у систему одбране имају значајну улогу у популаризацији и омасовљењу спорта и развијању победничког духа.

– Зато физичкој обуци и спорту поклањамо велику пажњу. Завидни резултати постигнути на спортским надметањима у јединицама и на нивоу Војске показују висок ниво физичке припремљености припадника Војске Србије. Свако спортско такмичење је провера снаге воље, индивидуалних вредности, победничког и колективног духа, заједништва које одувек краси Војску Србије – нагласио је генерал Мојсиловић.

ДОСТОЈНО ПРЕДСТАВЉАЊЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

Бригадни генерал Синиша Радовић, шеф делегације Србије при Међународном савету за војне спортове (ЦИСМ) и мисије Војске Србије у Кини, често истиче да војни спортисти из године у годину постижу све боље резултате. У складу с тим непрекидно расту и очекивања Војске од њених спортских представника.

– Прошле године је донето неколико кључних одлука које омогућавају развој спорта у Војсци, од школског и универзитетског, аматерског, полу-

професионалног и професионалног, па све до врхунског. Основни циљ је развијање такмичарског духа и психофизичких способности појединца, али и допринос развоју оперативних и функционалних способности јединица. Наравно, један од значајнијих циљева је и достојно презентовање Војске Србије на међународним такмичењима. Свака победа војних спортиста, од маратонаца, каратиста и џудиста, преко најуспешнијих стрелаца и других такмичара, за нас је корак више на путу успеха. Зато смо с великим очекивањима испратили наше спортисте на овогодишње Светске војне игре у Кину, где су нас часно и достојно репрезентовали. На планетарном спортском догађају учествовали су војни спортисти из 109 земаља света, од којих се свега половина, 54 земље, окитило медаљама. Војска Србије је са три освојене медаље заузела 36. место, рекао је бригадни генерал Радовић.

О условима које припадници Спортске чете Војске Србије имају за бављење спортом на теренима Спортског центра или полигонима Војне академије не треба превише говорити. Довољно је подсетити се изјаве генерал-потпуковника доцента др Горана Радовановића, првог човека Универзитета одбране, у којој је истакао да Војна академија, као део Универзитета одбране, увек пружа максималну подршку свим војним спортистима који се такмиче у циљу промовисања спорта у војсци.

– Нашим спортистима су за недавне припреме, као и увек у сличним приликама, били на располагању сви капацитети Војне академије, пре свега наш изузетно опремљен и добро организовани Спортски центар и једна од најсавременијих стрељана у овом делу Европе. Организовали смо и неколико такмичења како би се наши стрелци, џудисти и каратисти, као и атлетичари, што боље припремили за такмичења у Кини. Стога не треба бити превише скроман и не рећи да смо од наших представника на Светским војним играма и очекивали медаље, закључио је генерал Радовановић. |